

sumptum *dicta l. ultima*, ita indistinctè procedit, ut colligitur ex his, quæ scribit Corrasius *in l. 3. ff. de servitutibus, n. 25. & 26.* Deinde, qui præcipuum fundamentum evidenter destruitur ex eo, quod si probeamus, posse fructuarium vendere, locare, aut quoquo modo alienare usumfructum, sequetur inde, si ratio adducta per Menchacam procedit, quod majori ratione poterit servitutis constitutioni consensum præstare: ut usufructuarium vendere potest, locare, gratis concedere, & alienare usumfructum, ut cum multis alio capite *infra à tuebimur*: ergo poterit etiam servitutis constitutioni patientiam aut consensum præstare. Denique cum verum sit, posse usufructuarium vendere, & locare usumfructum, non poterit procedere discriminis ratio, quæ ab eodem excogitata fuerat inter fructuarium, & unum ex dominis prædii communis.

11 Quare Emmanuel Mendez de Castro (qui superiorum, & aliorum, de quibus *infra*, nullam mentionem facit) *in repetitione ad textum, in l. cum oportet, C. de bonis quæ liberis, 2. parte, n. 128. in fine, fol. 47.* ea ratione dicit, non posse fructuarium domino proprietatis servitutem imponere volenti consentire, quia si consentire posset, efficeretur, ut unus & idem locus duobus in solidum serviret: quod esset contra naturalem rationem *l. si ut certo, §. si duobus vehiculum, ff. commodatim: nec fructuarium ipse consentire potest, ut suo jure sibi uti quodcumque non liceret, argumento legis quoties, versiculo, & idem, §. l. penultima, de pactis*: unde fit, ut servitus, quæ non diminuit jus utendi fruendique, rectè imponatur, ut *ibi* dicitur. Verùm hæc ratio placere non potest, quoniam eâ attentâ, consideratōque ne locus idem duobus servire debeat, sequitur inde, quod nec servitus, quæ non diminuit jus usufructus, imponi non possit, cum adhuc eadem ratio militet; si quidem duobus fundus servire debeat: deinde, nam servitutis constitutio non impediret fructuarium uti sui posse jure suo, quamvis ipsius usufructus conditio deterior fieret, sive ejusdem jus diminueretur; nec duorum concursus in eodem loco ita in solidum considerari potest, ut concurrere non possit in hac specie, cum alter jure tantum servitutis utatur, alter verò univèrso commo fructuum & proventuum gaudeat, quincunque ille sit: denique, nam sicut fructuarium venditione, locatione, aut simili contractu efficere posset, ut jure suo sibi uti amplius non liceret, sic & gratiud consensum præstando proprietario, diminuire jus usufructus, aut deteriorem facere suam causam poterit, eò magis, quod ut dixi non idem sibi in univèrsum, jus utendi & fruendi tollit, cum uti & frui possit salvo jure servitutis, ex qua usufructus causa deterior fieri dicitur: alia igitur ratione procedit ille textus, nec prædicta sufficiens est ex dictis *supra*. Ex quibus etiam convincitur ratio Cujacii, licet magis arguta sit in *S. religiosum, Instit. de rerum divis. & recitation. solemn. in lib. Digestorum, ad l. 3. ff. de servitutibus*: deinde, quoniam fateor fructuarium interesse, servitutem non constitui, non tamen idem sequitur fructuarium consensum nihil operari debere; & sic remanet indissoluta difficultas adhuc agitata. Quam ut dissolvat

12 Doctor Felicianus de Solis *lib. 2. de censibus, cap. 4. n. 10. ad finem*. Primò constituit, proprietarium, etiam invito fructuario, posse censum in proprietate constituere, ex *l. 2. C. de usufructu*: postmodum verò, arguit in contrarium ex textu, in *dict. l. sed si quid, dict. §. proprietatis dominus*; & aliorum intellectibus rejectis, dicit, quod libenter admittit, proprietatis dominum servitutem imponere non posse; non tamen inde sequi non posse, hypothecam, jusve annui redditus in proprietate constituere. Quod mihi admodum placet. Ratio verò differentie quamvis in se omnino vera sit; quod attinet ad nostrum propositum, non concludit: Inquit enim, differentiæ rationem ex eo procedere, quod servitus quælibet tam urbana, quam rustica constituitur jure quodam utendi & fruendi; quare cum eò careat proprietatis dominus, nequit imponere servitutem: at verò quoad hy-

pothecam id non exigitur, sed sufficit, quod si in bonis debitoris illam constituentis; ac proinde rectè potest in nuda proprietate hypotheca, censuive constitui. Ex eo autem dixerim, rationem hanc in se veram non concludere circa superiorem difficultatem, quod licet jure utendi & fruendi proprietatis dominus careat; tamen cum illud sit penes fructuarium, accedente ipsius consensu & voluntate, videbatur quod possit proprietarius servitutem imponere, non obstante eo impedimento, quod ex jure utendi & fruendi fructuarium, & ipsius consensu suppleri posset. Nec redditur ratio per dictum Authorem, quare consensus fructuarium nihil efficiat, cum ipse jus utendi & fruendi habeat, quod non est penes proprietarium, curve ipse fructuarium juri pro se introducto renuntiare non possit.

Inefficax est etiam, & juri contraria, nec concludit ratio quædam adducta novissimè à Petro Augustino Morla *emporii 1. part. tit. 6. ff. de servitutibus, quest. 3. n. 2.* inquit inim, servitutes non ab aliis, quam à dominis posse imponi nonnullis rationibus *ibi* adductis. Quarum prima est, quia consensus eorum inter venire debet in imponenda servitute, eorumque jus minuitur: inde infert, quod proprietarius sine consensu fructuarium imponere non potest servitutem, & allegat textum in *dict. l. sed si quid, §. finali de usufructu*: nec aliter probat, & tamen in eo textu expressè desiditur contrarium, ut hæcenus vidisti.

In tanta igitur difficultate, in qua procul dubio facilius est aliorum rationes confutare, quam veram & concludentem rationem constituere, magis placuit Raphaëlis Fulgosi interpretatio in *eadem l. de qua agimus, §. sed nec servitutem, n. 1.* quam defendit Ludovicus Rulardus *in notis perpetuis, ad d. §. proprietatis dominus*, & probavit Alcizius *in l. penultima n. 53. C. de pactis*, ut in effectu proprietarius & fructuarium etiam simul servitutem constituere non possint, quia neuter eorum perfectè dominus est; proprietarius enim jus utendi & fruendi non habet, & consensus usufructuarium non potest jus proprietarii integrum facere, si ipse fructuarium retineat usumfructum, & idem nec consentiente fructuario, poterit jus realis servitutis constituere. Inquit ergo Fulgosi, quod fructuarium cedere, aut imponere non potest, quia non est dominus, nec potest per consensum suum, jus diminutum proprietarii facere integrum usufructu remanente.

Nec obstant argumenta nonnulla, quibus Fulgosi rationem impugnare contendit Arias Pinellus *dicta 2. part. l. 1. C. de bonis maternis, n. 74.* illis enim etsi nullushæcenus satisfaciatur, congruum responsum dari poterit: & primò non obstat, dominum appellari usufructu carentem, in *l. rectè dicimus, 28. ff. de verborum significatione*; nec videre ipsum, legem adjicientem, qualitatem illam perfecti dominii ad constituendam servitutem: Nam fateor utrumque libenter, dum tamen non deficiat jus illud penes fructuarium existens, propter quod, servitutem imponere non potest proprietarius, ut Fulgosi dicebat: enimverò jus illud adeò considerabile est in hac materia, ut qualitas perfecti & absoluti dominii minimè necessaria sit, ut Pinellus inquit, data saltem qualitate aliqua dominii, cum facultate scilicet utendi & fruendi: quo modo fortassis consideravit plenum dominium Fulgosi, hoc est, dominium competentens cum plena & integra facultate usus & fruitionis rei: Nam & hinc videmus, quòd emphyteuta, qui non habet absolutum atque perfectum dominium, sed utile tantum, ex sententia communi, caducitatisque, pœnæ, & recognitioni dominii directi obnoxium, qui tamen re emphyteutica ipse solus fruatur, nec jus utendi & fruendi penes alium est, usumfructum potest ad vitam constituere, & servitutem imponere ad vitam ejus duraturam. Quod infinita Authorum allegatione comprobantes ut certum tradiderunt Padilla *in l. §. in provincia, h. n. 6. C. de servitutibus*. Julius Clarus *lib. 4. sententiarum, §. emphyteusis, quest. 21.* Pinellus *3. part. l. 1. C. de bonis mater-*

maternis, n. 70. Molina de Hispanorum primogeniis, lib. 1. cap. 20. n. 2. & 6. Felicianus de censibus, lib. 2. cap. 4. n. 16. & argumentis contrariis eruditè satisfacti Corrasius dicens, hanc verissimam sententiam in *l. 3. ff. de servitutibus, ex n. 16. usque ad n. 28.* Vassalus etiam in feudali potest ad vitam servitutem constituere, ut multis probant Molina *dict. c. 20. n. 3.* Cujac. *lib. 2. de feudis, tit. 9.* Julius Clarus *§. feudum, q. 73. D. Felic. dict. cap. 4. n. 18.* Denique & superficiarius, qui utile tantum dominium habet, ex sententia communi, servitutem & censum in superficie imponere potest, ut ex multis probarunt Alvarus Valascus *de jure emphyteutico, quest. 33. n. 2.* Felicianus *lib. 2. dicto cap. 4. n. 13.* Est igitur necessarium dominium cum qualitate illa, ut jus utendi & fruendi non sit penes alium, quamvis non sit perfectum aut absolutum: quo modo intelligi debet doctrina Fulgosi, ut dicebam *supra*. Nec sufficit plenum dominium proprietatis absque usufructu, quoniam deficiat jus illud, sine quo servitutis constitutio dari non potest: non obstat secundum Argumentum, quod si fructuarium consentiat proprietario servitutem imponenti, jam concurrat consensus utriusque, & consequenter potest servitus imponi, argumento textus *in l. per fundum, 11. ff. de servitutibus rusticorum, ubi sustinetur servitus concessa ab uno ex pluribus dominis, accedente consensu aliorum, etiam ex intervallo, ex l. ult. ff. communia prædiorum, quia ex dictis supra, satis constat solutio, nec utriusque consensum sufficere; sibi enim obstant proprietarius, & usufructuarium, nec potest fructuarium per consensum suum jus diminutum proprietarii facere integrum, usufructu remanente, ut inquit Fulgosi; sive volente fructuario, suum usufructum retinere. Nec urgent in contrarium duo illa jura, propterea quod non loquuntur in specie nostra, sed in diversa, quando unus ex dominis prædii communis, imponit servitutem, quæ accedente consensu aliorum firmatur, quia nihil considerari potest, quod impedimento sit constitutioni servitutis; enimverò omnes domini plenum habent dominium, nec jus utendi & fruendi penes alium residet: at verò in nostro casu maximum impedimentum præstat, fructuarium ita consentire, ut velit ipse usufructus causam adhuc durare, propter quod, jus domini, sive proprietarii integrum esse non potest: quod ad constitutionem servitutis necessarium erat, ut dictum est.*

CAPUT XXXVI.

Fructus quid, & unde dicatur? quid propriè, & strictè Fructus nomen contineat, qualiter etiam largè, aut generaliter accipiatur? Deinde usufructu relicto, quamplurima contineri, ubi multarum quæstionum resolutione, valde usufructuarii jus ampliatur: & verbum Fructus in hac materia non strictè, aut propriè dumtaxat, sed largè etiam & generaliter sumi debere. Denique communis Doctorum sententia, quæ fructus, in Naturales, Industriales, & Civiles dividit, utrum sit vera, nec ne: ubi diligenti & accurata resolutione, distinctioni, & claritati restituta traduntur, quæ obscura & tenebrosa videri possent; multaque adnotantur per Authorem, quæ hucusque sic explicata non erant.

SUMMARIUM.

- 1 Usufructu legato, quamplurima contineri, & latius *infra* ex n. 11. & n. 26. cum multis seq.
- 2 Quatuor dubia proponuntur, quæ principaliter tractantur in hoc Capite.
- 3 Scribentes hucusque de hac materia, licet multa effin-

dant, confusè tamen & intricatè loquuti sunt, nec perfectè, nec etiam distinctè rem ipsam explicantur.

- 4 Fructus quid, & unde dicatur?
- 5 Fructus nomine propriè & strictè quid intelligatur?
- 6 In fructu non dicitur esse id, quod non renascitur.
- 7 Fructus in genere sumptus quid significet? & vide *infra* num. 65. & 66.
- 8 Fructus, redditus, proventus, obventionum, ac emolumentorum appellatione quid contineatur? remissivè, latissimè tamen declaratum à multis.
- 9 Doctor Spino notatus per Authorem, quod ad dabium in Summario propositum non respondeat, aut præposere & improprie loquatur.
- 10 Fructus intelligi regulariter, deductis expensis circa eos factis, & de hac re plenissimè actum per Barbosa.
- 11 Usufructu legato quæ contineatur, & verbum Fructus qualiter accipi debeat in hac materia? ubi nonnulla jura ad propositum elegantè expenduntur.
- 12 Pertinere ad fructuarium in re fructuarium non solum fructus, & que fructuum loco, aut vice reputantur, sed etiam omnia, quæ obventionum, & commoditatum loco habentur, licet in fructu propriè non sint, idque ex sententia multorum.
- 13 Ac fructuarium dumtaxat pertinere commoditates, & obventiones, quæ in fructu consistunt, ex sententia Petri de Barbosa, contra superiores.
- 14 Authorem, ut prædicta contrarietatem componat & veriorè sententiam declaret, nonnulla constituere necessarium duxit, que num. seqq. proponuntur.
- 15 Usufructuario negari non posse, qui in re fructuarium maximum jus Jureconsulti tribuerint, & verbis nimis generalibus atque absolutis omnes proventus, utilitates, atque obventiones rei concesserint.
- 16 Nonnulla jura in hac materia nimis restringi per Barbosa, & contra eum verba quædam Jureconsulti Celsi argutè ponderata.
- 17 Ex his, quæ Joannes Garfia in hac materia scripsit, satisfieri posse ad nonnulla fundamenta, quæ expenduntur per Barbosa.
- 18 Fructus nomine frequenter Jureconsultos in hac materia intelligere, & fructuario in re fructuarium concedere id, quod non renascitur, si tamen in fructu sit, aut saltem fructus nomine (etiam quantumcumque generaliter accepti) contineri possit.
- 19 Dominum D. Petrum de Barbosa, nimis generaliter loquentem in hac materia, & novè & verè adnotatum ab Authore.
- 20 Usufructuario in re fructuarium id concedendum, in quo propriè & strictè cadit nomen fructuum, aut saltem largè & generaliter cadere potest.
- 21 Petrum Barbosa in effectu probasse sententiam communem, quam damnavit; subtiliter & verè probatum per Authorem.
- 22 Gasparem Baëcium errore manifesto lapsum in hac materia, novè, atque concludenter, & verè ostensum ab Authore.
- 23 Conclusio & resolutio Authoris circa præcedentia.
- 24 Barbosa resolutionem in alio loco sententiam Authoris confirmare.
- 25 Tiberium Decianum juxta mentem Authoris, intellexisse istam materiam.
- 26 Usufructuarium in stagno, in quo usumfructum habet, qualiter possit piscari, piscisque occidere.
- 27 Usufructus in columbario potest constitui, & qualiter fructuarium possit in eo columbas capere, & occidere.
- 28 Usufructuarium in fundo, aut in ovario, qualiter venari, ferisque, & aves occidere possit?
- 29 Usufructuarium Castri an jurisdictionalia exercere possit, & antiquas investituras renovare?
- 30 Ad usufructuarium pertinere pœnas, condemnationes, & multas, sive confiscentur bona mobilia, sive immobilia; & similiter emolumenta sigilli, & officiorum.

- 31 Multa, pene, condemnationes, & confiscationes bonorum, qua propter delicta, usufructu, aut matrimonio constante, commissa imponuntur, ad quem pertinere debeant, si finito usufructu, aut soluto matrimonio, sententia lata fuerit?
- 32 Et de hac quaestione commendatum ab Authore Barbosam, latissime, atque elegantissime omnium scribentem.
- 33 Pensiones pedagiorum, & pascuorum dicuntur in fructu esse, & sic ad fructuarium pertinere.
- 34 Usufructus ex redditu vectigalium, an debeatur ei, cui omnium bonorum usufructus relictus est.
- 35 Usufructuario utrum competat jus patronatus, & presentandi.
- 36 Marito an competat jus presentandi, ratione rei in dotem datae, cui annexum est jus patronatus.
- 37 Usufructuario castri, vel villa, utrum competat jus conferendi beneficia, & officia? remissive.
- 38 Usufructu legato, utrum veniat id, quod ex exemplatione protocolorum percipitur.
- 39 Bartoli sententia in questione superiori refertur.
- 40 Bartoli opinionem qui indistincte iuri velit, qualiter possit argumentis contrariis respondere?
- 41 Pauli Castrensis contraria opinio relata.
- 42 Borginhus Cavalcanus notatus per Authorem, quod de hac quaestione nimis breviter egerit, nec perfecte, aut distincte scripserit.
- 43 Concordia Baldi, quae in praefata quaestione per Barbosam improbat, ab Authore defenditur.
- 44 Et illius argumentationi contra Baldum satisfieri posse ostenditur.
- 45 Usufructuario utrum debeatur laudemium, si emphyteutica res alienetur.
- 46 Usufructuario an quaeratur utilitas commissi, si res feudalis, emphyteutica, aut censualis cadat in commissum.
- 47 Modernum Paris in tractatu, & explicatione praedictae quaestioni, ceteros omnes antecellere.
- 48 Tiraquelli distinctionem recte improbatam per eundem.
- 49 Eundem Modernum erudite & vere respondisse ad ea quae pro usufructuario in quaestione praecedenti adduci poterant.
- 50 Fructuum divisiones plures, & species a Doctoribus consideratas.
- 51 Fructus alios esse Naturales, alios Industriales, & alios Civiles, ex sententia communi.
- 52 Fructus Naturales qui sunt?
- 53 Fructuum Industrialium exempla.
- 54 Fructus Civiles qui sunt?
- 55 Fructuum species duas dumtaxat esse, & civilium fructuum denominationem commentitiam videri, ex sententia multorum.
- 56 Author ut in praedicta contraritate suam sententiam interponat, nonnullos casus distinguendos existimat, & rem istam distincte magis, quam hactenus declaratam proponit.
- 57 Fructuum omnium in Mundi exordio unam, atque eandem speciem fuisse.
- 58 Fructus quo tempore ceperint curam hominum & cultura provenire? remissive.
- 59 Fructuum naturalium denominationem verissimam esse, & ipsorum Jureconsultorum responsis probatam.
- 60 Fructuum Industrialium denominationem verissimam etiam esse, atque omnino admittendam.
- 61 Fructuum naturalium, & industrialium distinctionem lege Regia probatam.
- 62 Joannis Corrafi praeposteram subtilitatem in hac materia, recte argutam per Pinellum, & illius fundamentis optime satisfactum a Menochio.
- 63 Contentio inter Corrafi & Menochium, mediante analogia, conciliata per Alexandrum Raudenssem.

- 64 Fructuum civilium denominationem commentitiam esse, nec jure probatam.
- 65 Fructus nomen frequentius accipi in jure, & apud Scribentes, pro omni commodo & utilitate rei.
- 66 Jacobi Mandelli de Alba resolutio in conf. 275. n. 131 & 15. novè expenditur, & probatur per Authorem.
- 67 Ad ea, quae de fructibus civilibus superius dicta sunt, num. 51. 55. & 64. nova resolutio, & conciliatio Authorem proponitur.
- 68 Jacobi Mandelli de Alba in conf. 144. num. 12. consultatio, & resolutio in hac materia, novè ponderata, & probata per Authorem.
- 69 Pensiones, vecturae, mercedes, & similia, utrum nomine Fructus continentantur? & de opinione Bartoli.
- 70 Alexandri doctrinam, pensiones, mercedes, vecturas, & similia, ad similitudinem fructuum naturalium esse, nullo modo admitti posse.
- 71 Opinio quorundam, qui praedicta a fructibus industrialibus non separarunt, consuetur.

Pro absoluta, & distincta hujus Capitis explicatio-
ne, quod latissimam materiam continet, in primis
constituere & praemittere necessarium erit, usufructu
legato, quamplurima contineri, atque non solum rei,
cujus usufructus relictus est, fructus, sed etiam quid-
quid inde percipi potest, ipsius fructuarii esse: hoc est, ut
Doctores declarant communiter, omnes utilitates, com-
moda, obventiones, emolumenta, & proventus ex re
ipsa, sive illius occasione provenientes, ad fructuarium
pertinere. Quod statim majori disputatione enucleabitur,
& eleganter comprobant Franciscus Connanus
commentariorum juris civilis, lib. 4. cap. 1. n. 3. fol. 224.
Joannes Garfia de expensis & meliorationibus, capite 23.
n. 1. 2. & 3. alios plures sciens, consultoque praeter-
mitto; statim enim referam eos. Id autem ut perfecte,
radicatusque explicari valeat, quatuor praecipue aperire,
intelligere; oportebit. Primo, fructus quid, & unde
dicatur? Secundo, quid proprie & strictè verbum fru-
ctus contineat, qualiter etiam largè aut generaliter sumi
debeat? Tertio, in materia nostra verbum fructus, quae
comprehendat, sive strictè, an largè & generaliter sum-
endum sit? inde enim deduci debet, quae sub legato
Usufructus contineri possint, & debeant. Quarto &
ultimò, utrum vera sit, nec-ne, communis Doctorum
sententia, quae fructus, in Naturales, Industriales, &
Civiles dividit: an etiam aliorum Scribentium divisio-
nes jure probari possint? Enimverò de his omnibus, &
de materia hujus Capitis licet multa effundant Scri-
bentes (qui omnes originaliter a me praedicti sunt) con-
fusus tamen, & intricatè loquuntur, nec perfecte, nec
etiam distinctè, rem istam explicarunt. Quocirca valde
necessarium, atque Lectori gratum & jucundum futu-
rum speramus, si eisdem attentè praedictis, & saepe re-
volutis, certam, atque distinctam in hac materia reso-
lutionem proponamus.

In primis ergo, quod attinet ad primum, quid Fru-
ctus, & unde dicatur; Dicendum est, Fructus nomen a
ferendo, sive fruendo dictum, ut Marcus Varro quarto
de lingua latina, scribit; quod rebus his, quas fundus
fert, & quae in fundo feruntur, fruamur: & sic omnes
res, quas fert fundus, & in fundo feruntur, comprehen-
dit. Ex quo definit, fructum fundi esse eum, qui ex eo
satus nascitur, utilis ad aliquam rem. Satum intelligit
natum, aut ortum, sive naturæ vi, si hominum operâ.
Quam descriptionem Celsus approbans, fructum esse
ait, quidquid in fundo nascitur, & quidquid inde perci-
pi potest, l. item si fundi, ff. de usufructu, & latius com-
probant, & sic resolvunt Franciscus Connanus lib. 4.
dicto cap. 1. n. 2. & 3. Joannes Copus tractatu de fru-
ctibus, tit. 1. cap. 1. de propria fructus significatione, qui
habetur tractatum Doctorum, volum. 17. folio mibi, 235.
Minsingerus in §. in pecudum, n. 1. Institut. de verum di-
visione. Franciscus Hotmannus in Commentariis verbo-

rum juris, verbo, fructus, el primo & 2. fol. mibi, 982.
Menochius in conf. 66. n. 2. lib. 1. & in idem pungit,
sed nullum ex praedictis refert Barbosam in l. divortio,
§. si vir, n. 36. ff. soluto matrimonio.
Quoad secundum verò, quid intelligatur Fructus
nomine, proprie & strictè observandum est: Proprie &
strictè Fructus nomine id dumtaxat intelligi, quod ex
corpore rei immediatè percipitur, & nascitur: ut partus
pecorum, oleum, poma, & fructus alii similes, qui ex
re immediatè nascuntur, l. usura, 118. ff. de verborum
significatione, l. qui se, & l. cum quis, ff. de conditione ob-
causam: ac id quidem si renascatur; illud enim, quod
non renascitur non dicitur esse in fructu. l. divortio, §.
si vir, ff. soluto matrimonio, ubi Glossa, Bartolus, Imola,
Alexander, & omnes Doctores communiter, ut de com-
muni, alios plures referens, latissimeque declarans, te-
statur Barbosa ibidem, ferè per totum §. maxime n. 35. in
fine, versic. Ultimo ex isto textu, & n. 36. Callaenus in con-
suetudinibus Burgundiae, rubrica 4. §. 17. glos. & faire les,
n. 1. 2. & 3. fol. 184. Franciscus Hotmannus ubi supra,
Joannes Garfia, qui alia jura allegat, de expensis & me-
liorationibus cap. 23. num. 1. & clarè praesentiant Con-
nanus lib. 4. dicto cap. 1. n. 2. Jacobus Mandellus de
Alba in conf. 275. n. 15. lib. 2. late tamen & generali-
ter, sive sumptum in genere nomen Fructus significat
non tantum ea, quae in fundo feruntur, sive ex re im-
mediatè percipiuntur, sed omnia, & quaecumque emolu-
menta, omnia lucra, omnes commoditates, & utilita-
tes, quae ex re percipi possunt, sive ejusdem occasione
proveniunt, l. in pecudum, l. usura, ff. de usuris, l. item
si fundi, ff. de usufructu, l. de fructibus, ff. de donat. inter.
Quod admittunt Chassaneus, & Connanus ubi supra
& expressè tradit Joannes Copus tractatu, de fructibus,
dicto tit. 1. capite 2. Joannes Garfia dicto c. 23. n. 1. 2.
& 3. qui eleganter loquitur, rectèque advertit, apud
Jureconsultos verbum Fructus non ita strictè accipi, sed
civiliter modo interpretari, ut juxta qualitatem rei, de qua
agitur, amplam omnem videatur utilitatem continere,
ex juribus ibi adductis: Hotmannus etiam in commenta-
riis verborum juris, verbo, fructus, el primo in fine, & 2.
fol. 682. sic etiam velut expressim praesentiant infiniti
Authores, qui passim in jure quaerentes quae continean-
tur Fructus nomine, sic unanimiter adnotare solent, ut
notarunt etiam, dum quaerunt, quid redditus, Proventus,
Obventionum, ac Emolumentorum appellatione
contineatur, ut utrumque constat ex his, quae ad pro-
positum plenissime scripserunt Chassaneus rubrica 4.
dicto §. 17. dicta glossa, & faire, per totam, Modernus in
consuet. Parisien. tit. 1. §. 1. gloss. 7. ex n. 1. Capola
de servitutibus Urbanorum, c. 4. n. 9. Joannes Copus
dicto tractatu, de fructibus, tit. 1. c. 1. & quinque se-
quentibus. Jacobus Mandella de Alba in conf. 318. n. 11.
Averdannus responsio 6. n. 6. Baeca de decima tutori
praestanda, cap. 22. n. 3. & 5. & cap. 23. n. 29. &
cap. 25. n. 8. Gironda de Gabellus, 2. parte, §. 2. n. 21.
& 22. fol. 49. Vincentius Carocius de locato & conducto,
sexto gradu accidentium, quaestione 10. ex n. 50. usque in
9. finem quaestioni, folio mibi 233. nec sine nota aliqua
praetermitti potest hac in re Doctor Spino in Speculo
testamentorum, gloss. 13. de legato usufructus, n. 36.
is enim in summatio illius numeri, quaerit, quid conti-
neatur fructuum appellatione; & postmodum dicit, id
dubium investigandum esse, & tamen ad illud non re-
spondet, aut praeposterè & improprè loquitur, consti-
tuens resolutivè tenendum esse, fructus dici, deductis
expensis, & aere alieno deducto. Quod tamen non est
ad dubium propositum responderè; aliud enim est quaerere,
quid fructuum appellatione contineatur, & illud
explicare; aliud verò constituere, fructus intelligi regu-
lariter deductis expensis circa eos factis: quod in jure
certissimum est, & ultra Authores ibi relatos plenissime
exornatum, atque declaratum per Barbosam in l. fructus
7. ex n. 6. cum sequentibus, ff. soluto matrimonio.
Quoad tertium verò, quod difficilius est, usufructu
Joan. del Castillo Quotid. contror. Juris Tom. I.

inquam relicto, quae contineantur, sive qualiter in ma-
teria nostra verbum Fructus accipi debeat, Jureconsultus
Ulpianus in l. usufructu legato 7. ff. de usufructu, sic
diffinit: Usufructu legato, omnes fructus rei ad fructua-
rium pertinent. Et aut rei soli, aut rei immobilis usufruc-
tus legatur: Rei soli, ut puta adium, usufructu legato qui-
cunque rei redditus est, ad fructuarium pertinet: quaeque
obventiones sunt ex edificiis, ex aere, & ceteris, quae-
cumque adium sunt: unde etiam mitti eum in possessionem vi-
cinarum adium causa damni infecti placuit, &c. Celsus
etiam Jureconsultus in l. item si fundi, 10. ff. de usufruc-
tu, circa propositam quaestionem sic scribit: Item si
fundi usufructus sit legatus, quicquid in fundo nascitur,
quicquid inde percipi potest, ipsius fructuarii est; sic ta-
men ut boni viri arbitratu fruatur. In qua lege adver-
tendum est, quod nomine Fructus intelligitur, quidquid
in fundo nascitur, & simul quidquid inde percipi po-
test. Quae duo verba non fuerunt otiosa, aut sine my-
sterio maximo cumulata; ut non male advertit Joannes
Garfia de expensis & meliorat. dicto c. 23. n. 1. in fine,
ubi n. 2. & 3. inducit, & expendit nonnulla jura,
ut probet, Jureconsultos in hac materia usufructus,
de qua agimus, non fuisse sequutos strictam verbi Fru-
ctus significationem, sed potius nomen Fructus civili
modo interpretatos fuisse, ut juxta qualitatem rei, de
qua egissent, amplam, sive omnem rei utilitatem, &
proventum significarent, l. in pecudum, ff. de usuris,
l. numismatum, l. usufructuarium venari, l. defuncta, ff.
de usufructu, l. de fructibus, ff. de donat. inter. l. si navis,
62. ff. de rei vindicatione l. apud Julianum, §. fructus,
ff. de legatis primò. Javolenus etiam Jureconsultus in l.
usufructu, 42. ff. de usufructu legato, id intelligendum in
fructu esse docuit, quod ad usum hominis indictum est.
Quae verba multa comprehendunt, ut de se patet aperte,
& colligitur etiam ex l. arbores, 66. §. primo. l. si absente,
55. §. sylvam, ff. de usufructu. Deinde & alluvionis in-
crementum, quod non suborbitur, aut renascitur, neque
ex terra percipitur, ad usufructuarium pertinere, statui-
tur in d. l. item si fundi; & Kalendarium, id est, nomi-
na debitorum, quae semel tantum exigi possunt, & non
renascuntur, in legato usufructus comprehendi,
probat expresse in l. uxori meae, 37. ff. de usufructu
legato. Ex quibus juribus infiniti, & gravissimi Scri-
tores sic jus usufructuarii ampliarunt, ut non dubita-
verint asserere, pertinere ad eum in re fructuaria, non
solum fructus, & quae fructuum loco, aut vice rep-
tantur, sed etiam omnia ea, quae obventionum, & com-
moditatum loco habentur; & sic non solum commodi-
tates, quae in fructu consistunt, sed & aliae quaecumque
ex fundo provenientes, licet in fructu proprie non sint.
Quod velut expresse praesentiant Paulus Castrensis n. 3.
Duarenus in principio, & in fine, in l. divortio, §.
si vir, ff. soluto matrimonio. Dinus de Muxello in §.
aegre agat, n. 4. de actionibus, Modernus in consuet. Pari-
sien. tit. 1. §. 1. gloss. 1. n. 28. 33. & 37. qui omnem
utilitatem, & obventionem, quae ex re, quocumque modo
percipi possit, fructuario tribuit. Paulus de Momepico
in l. Titia cum testamento, ff. Titia cum nubere, n. 121. de
legatis 2. Guill. Benedic. in c. Rainuntius, de testamentis,
verbo, cetera bona, n. 24. Baeca de decima tutori praes-
tanda, cap. 25. n. 21. Flor. de Sancto Petro in l. 1. n. 5.
& in l. usufructu, 7. n. 1. ff. de usufructu. Molina de
Hispanorum primogeniis, lib. 1. c. 23. n. 9. Laurentius
de Pinu, in conf. 40. n. 3. lib. 1. Sforza Oddi in conf. 30.
n. 37. lib. 1. Menochius in conf. 66. n. 17. lib. 1. &
his non relatis, in eandem sententiam aperte inclinat
Joannes Garfia dicto cap. 23. n. 3. & n. 6. in fine,
Bellonus in conf. 6. n. 17. Alciatus in responsio 688.
Verum contrariam sententiam, imò ad fructuarium
dumtaxat pertinere commoditates, & obventiones, quae
in fructu consistunt, et non alias, & labi contrarium
opinantes Baecam, Molinam, & Garfiam, quos tantum
refert, constanter defendit, & saepe repetit Petrus de
Barbosa in discursu lecture l. divortio, §. si fundum, & §.
si vir,